

ΠΙΡΑΝΧΑΣ

Αρ. φύλλου 2 - Απρίλιος '95

Άτιμη τιμή. . . 150 δραχ.

ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

ΕΞΕΤΕΡΣΗ
ΤΩΡΑ

ΝΑΝΑ!

Μιά
πρωτοβουλία
των μαθητών
και όλων των
ενδιαφερόμενων
για την
ελευθερία
του λόγου
χωρίς φραγμούς

ΣΚΟΠΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Πολύς λόγος (για το τίποτα τελικά) έγινε στα ΜΜΕ λίγο μετά τις μαθητικές κινητοποιήσεις του '94. Αναλώθηκαν πολλές τηλεοπτικές ώρες και χύθηκε πολύ μελάνι για να βρεθεί τι είναι αυτό που κάνει τους κάθε λογής "αλήτες", "πιτσιρικάδες", "νέους με όνειρα", "ανυπόταχτους ονειροπόλους" (τα σχόλια για τους χαρακτηρισμούς τους, δικά σας) να εξεγείρονται κάθε χρόνο. Κλήθηκαν "ειδικοί" να δώσουν απαντήσεις. "Λειτουργοί της εκπαίδευσης" (όπως αρέσκονται να αυτοαποκαλούνται) η "πολιτεία" (υπουργοί, πολιτικοί, γονείς και μαθητές και δημοσιογράφοι οι οποίοι συντόνιζαν και σκηνοθετούσαν την κωμωδία.

Κατά τη διάρκεια του έργου που παρακολουθήσαμε στον τηλεοπτικό "μπερντέ" αναλύθηκαν τα αίτια της κρίσης επιφανειακά. Η έλλειψη εκπαιδευτικού προσωπικού, οι λίγες διδακτικές αιθουσες, το πρόγραμμα των μαθημάτων, οι ελλείψεις σε υλικοτεχνική υποδομή και τέλος, το ύψος των δαπανών για την παιδεία, συζητήθηκαν κατά κόρον. Κοινός τόπος ήταν τα αίτια της κρίσης και οι λύσεις που προτάθηκαν απ' όλες τις μεριές. Αύξηση των δαπανών για την παιδεία ήταν η πανάκεια! Όλος ο προβληματισμός ήταν γύρω από το χρήμα και τη διανομή του. Πρόγ-ματι, τι δικαίωση!

Κανείς απ' αυτούς τους "άμεσα ενδιαφερόμενους" δεν έστρεψε τον προβληματισμό του ως προς την ουσία της εκπαίδευσης.

Ποιος είναι ο στόχος της;

Κανένας δεν ανέφερε τη σύνδεση του σχολείου με την εκπαιδευτική διαδικασία, της οποίας είναι προθάλαμος με τη μια ή την άλλη μορφή: εισαγωγή στα ΑΕΙ και ΤΕΙ ή την ειδικευση των μαθητών στις τελευταίες τάξεις του λυκείου.

Όλοι οι παραπάνω που κόπονται για τη στεία γνώση που δίνεται στα εκπαιδευτικά κλουβιά ας μας πουν πως μπορεί να μην υπάρχει αποστήθιση σ' ένα σχολείο - ηρωθύλυμ της παραγωγικής διαδικασίας, πως θα καλλιεργούνται οι δεξιότητες του κάθε στόμου όταν η εκπαίδευση έχει καθαρά τεχνική κατεύθυνση, χωρίς να αναπτύσσει ολόπλευρα την προσωπικότητα.

Ο στόχος ενός εκπαιδευτικού συστήματος, είναι η πνευματική καλλιέργεια, η ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητας του ατόμου, η ομαδοκεντρική διδασκαλία, χωρίς αυθεντίες και βαθμολόγηση. Η στεία αποστήθιση δίνει τη θέση της στην κριτική και την εθελοντική μάθηση, χωρίς καταναγκασμούς. Η περίοδος "φοίτησης" (το μύθεμα των γνώσεων) ίσως και

να είναι και μια ζωή ολόκληρη, κατά το αρχαίο "γηράσκω σεί διδασκόμενος".

Για να υπάρχουν οι προϋποθέσεις μιας τέτοιας εκπαίδευσης πρέπει να ανατραπούν ορισμένοι κοινωνικοί όροι. Η κατάργηση των ταξικών και κοινωνικών διαφορών θα επφέρει τέτοιες διαφοροποιήσεις από τη σημερινή κατά-

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Σε τεστ παρθενιάς θα υποβάλλονται οι μαθήτριες στα Τούρκικα γυμνάσια και λύκεια, στην περίπτωση που υπάρχουν υπόνοιες ότι έχουν έρθει σε σεξουαλική επαφή. Σε περίπτωση που διαπιστώνεται ότι υπήρξε τέτοια επαφή, η μαθήτρια θα αποβάλλεται απ' το σχολείο.

Αυτά προβλέπει ο νέος πειθαρχικός κανονισμός των Τούρκικων σχολείων. Επίσης, η εξέταση και η απειλή θα αφορούν όχι μόνο τις μαθήτριες αλλά και τους μαθητές. Πρόκειται για το νέο κανονισμό που τέθηκε σε ισχύ πριν από λίγο καιρό. Σύμφωνα με αυτόν τον κανονισμό, οι μαθητές και οι μαθήτριες θα αποβάλλονται για μια σειρά αιών παρανομία, μεταξύ των οποίων είναι και η σεξουαλική επαφή. Αυτό θα διαπιστώνεται είτε με την ομολογία του μαθητή είτε με την καταγγελία των ρουφιάνων μαθητών (μαφτύρων). Στην περίπτωση αυτή, ο διευθυντής του σχολείου θα υποβάλλει το μαθητή σε τεστ για να διαπιστωθεί εάν υπήρξε παράπτωμα.

Εάν διαπιστωθεί ότι ο μαθητής ή η μαθήτρια έχει έρθει σε ετεροφυλοφιλική ή ομοφυλοφιλική σεξουαλική σχέση, θα κλείνει η πόρτα όχι μόνο του σχολείου τους αλλά και της εκπαίδευσης, καθώς κανένα σχολείο δεν θα κάνει δεκτό το μαθητή.

Ως προς τη διαδικασία, ο μαθητής (ρουφιάνος) του σχολείου θα μπορεί να παραπέμπει τους ύποπτους μαθητές για εξέταση στην ιατροδικαστική υπηρεσία. Σε περιστατικό που είχε γίνει πριν από 3 χρόνια, ο διευθυντής λυκείου είχε εξαναγκάσει τις μαθήτριες του σχολείου να κάνουν τεστ παρθενιάς. Το αποτέλεσμα ήταν μια από τις μαθήτριες να αυτοκτονήσει. Δεν πειράζει όμως, αφού ο θεός θ' ανοίξει την αγκαλιά του και θα υποδεχτεί τα «αμαρτωλά» παιδιά που θ' αυτοκτονήσουν.

Μπορεί όλα αυτά να πείτε πως φαντάζουν μακρινά από εμάς. Τότε, όμως, ξεχνάτε το '90 - '91 που πήγαν να μας βάλουν τις ποδιές γιατί δεν είναι «σχολείο» αυτά στα οποία οι μαθητές πηγαίνουν με μακρυνά μαλλιά και διαφορετικά ρούχα. Και οι μαθήτριες με κοντές φούστες! Θα πέσει η οργή του θεού και θα μας κάψει! Σχολεία είναι αυτά! Σχολεία είναι αυτά στα οποία οι μαθητές ντύνονται ομοιόμορφα (ποδιές κτλ), έχουν κοντά μαλλιά και είναι υπάκουοι στους καθηγητές. Αυτά θέλουν να μας επιβάλλουν οι εδώ κραποτές και η θρησκεία. Την ομοιομορφία, τη υποταγή και τη ρουφιανιά. Να π σκοπεύουν να βάλουν στο μυαλό κάθε νέου - κάνοντάς τον να χάσει κάθε επαφή με το συνάνθρωπό του - την ανυπαρξία αλληλεγγύης και τον ατομικισμό.

Αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να αντισταθούμε σε όλους αυτούς που μας καταπιέζουν μέσα στα σχολεία, να αποπνάζουμε τις θρησκευτικές προκαταλήψεις, να αντιταχτούμε στον κρατικό βούρδουλα που εμφανίζεται με τη μορφή των καθηγητών. Η ποινικοποίηση της ζωής μας μέσα στο σχολείο είναι ο σκοπός του κράτους που μας το δείχνει συνέχεια. Γιατί, στη φύση του κράτους, βρίσκουμε την τρομοκρατία, όμως οι καρδιές των νέων ποθούν την ελευθερία χωρίς ημίμετρα και δόσεις. Αποπνάζτε τους μόνους τρομοκράτες και τη θρησκεία που τους στηρίζει.

σταση, έτσι ώστε να μην υπάρχει η ανάγκη για τέτοια τεχνική εκπαίδευση. Καταργώντας τους κοινωνικούς όρους και την ανάγκη για υπερπαραγωγή, η εκπαίδευση θα εκπληρώνει επιτέλους τους πραγματικούς της στόχους, την πνευματική καλλιέργεια.

Η ΓΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΜΗ

ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΑΝ ΑΛΛΑ. . .

Μας κατηγόρησαν οι διάφοροι λακέδες της εξουσίας [κόμματα, οργανώσεις, αγανακτισμένοι πολίτες, διευθυντές, μπάτσοι, εισαγγελείς, μέσα μαζικής εξαπάτησης (Μ.Μ.Ε.)], ότι σε καιρό καταλήψεων παίζαμε χαρτιά μέσα στις αίθουσες. Όμως εμείς γνωρίζουμε ότι αυτοί παίζουν με πολύ σοβαρότερα πράγματα όπως είναι οι ζωές μας.

Μας κατηγόρησαν όλοι αυτοί οι εκπορνευτές της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας ότι οι φετεινές καταλήψεις είχαν γίνει στέκια εξωσχολικών. Εμείς όμως γνωρίζουμε ότι οι εξουσιαστές εκτελούν τις εντολές διάφορων διεθνών κέντρων (ΝΑΤΟ, ΟΗΕ, ΕΟΚ), γλείφοντάς τους, περιμένοντας να τους πετάξουν κανένα κόκκαλο τ. αφεντικά τους.

Μας κατηγόρησαν όλα αυτά τα κατακάθια της γερασμένης κοινωνίας, ότι μέσα στα σχολεία γίνονταν όργια και διακινιωντούσαν ναρκωτικά, την ίδια στιγμή που το κράτος πλασσάρει στη νεολαία τα ναρκωτικά, το χουλιγκανισμό, τις διάφορες θρησκείες, το φιλοτομαρισμό που ως επακόλουθο έχει την ξεφτίλα των κοινωνικών και προσωπικών σχέσεων.

Μας κατηγόρησαν και ποινικοποίησαν μαθητές πολλές φορές για καταστροφές που έγιναν σε κατειλημμένα σχολεία, ακριβώς επειδή αυτοί έκαψαν την Πρυτανεία το '91, σκότωσαν τέσσερις ανθρώπους στο κτίριο Κ. Μαρούση που πήρε φωτιά από τα δακρυγόνα τους, επειδή αυτοί καταστρέφουν καθημερινά κάθε οικολογική ισορροπία στον πλανήτη, γιατί ως γνωστό αυτοί σκοτώνουν καθημερινά με τους πολέμους το ανθρωπινό γένος για να μοιράσουν τα συμφέροντά τους, φτιάχνοντας σύνορα χαραγμένα στα κορμιά των ανθρώπων, γνωρίζοντας ότι αυτοί σκοτώνουν καθημερινά τους ανθρώπους στους χώρους της μισθωτής σκλαβιάς, των

σχολικών κελιών, στους απάνθρωπους χώρους των φυλακών και των ψυχιατρείων.

Μας κατηγόρησαν ότι εμείς σαν μαθητές δεν είμασταν καλά πληροφορημένοι για τις προθέσεις του υπουργείου, επειδή αυτοί ξέρουν πόσο καλά είμαστε πληροφορημένοι για τους σκοπούς που θέλουν να περάσουν και επειδή γνωρίζουν ότι δεν έχουμε ανάγκη κανέναν γραβατωμένο συμβουλάτορα εκπρόσωπο της έννομης τάξης για να μας εξαπατήσει πληροφορώντας μας σωστά.

Μας κατηγόρησαν τέλος ότι είμασταν μια χούφτα που κρατούσαμε τα σχολεία κλειστά, ενώ όλοι γνωρίζουμε ότι αυτοί αποτελούν μια χούφτα που τρώνε, πίνουν και οργιάζουν από την καταπίεση και την εκμετάλλευση των υπόλοιπων ανθρώπων. Και ενώ δύο μήνες μετά το

θα ρίξω τα μαλλιά μου πίσω, θα φορέσω το πρόσωπο ανάποδα και θα βγω στους δρόμους και τις πλατείες. Θα έρθουν οι "ειδικοί αστυνομικοί" να μου σπάσουν τα πλευρά γιατί βάζω οργή και φωτιά στα παιδιά. Θα έρθουν οι φωτισμένοι να μου αλλάξουν τα φώτα γιατί είμαι πιο φωτισμένος από αυτούς. Θα έρθουν να μου πουν πως κέρδισα κι όμως ξέρω πως μου λένε ψέμματα.

σταμάτημα των καταλήψεων το κράτος και οι ρουφιάνοι του συνεχίζουν τον αγώνα τους για πλήρη τρομοκρατία και καταστολή των μαθητών καλώντας τους να δώσουν καταθέσεις σε αστυνομικά τμήματα προσπαθώντας να αναγκάσουν τους μαθητές να παίξουν το ρόλο του χαφιέ προδίδοντας τους πρωταίτιους μαθητές (ΤΕΣ - ΤΕΛ Ευόσμου - Ευκλείδη).

Οι καταλήψεις μπορεί να σταμάτησαν χωρίς την επιτυχία που θα ήθελαν οι μαθητές, όμως πρέπει να καταλάβουμε ότι ο αγώνας για μια κοινωνία χωρίς καταπίεση και εκμετάλλευση είναι αγώνας μακρόχρονος, αδιάλλακτος και τρομερά δύσκολος.

ΑΛΛΑ ΟΣΟ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΣ ΕΜΠΟΔΙΖΕΤΕ υπουργοί, χειραγωγοί, μπάτσοι, φασίστες, δικαστές, διευθυντές, φιλήσυχοι πολίτες, ρουφιάνοι, πάσης φύσεως εξουσιαστές, θα μας βρísκετε πάντα μπροστά.

ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΜΑΣ ΕΦΙΑΛΤΕΣ ΤΟΥΣ

Άντε και του χρόνου. . .

Πάλι εδώ είμαστε. . .

ΠΡΟΤΥΠΑ

Παντού διακρίνουμε το φέμα. Αυτό μας καταδυναστεύει. Μέχρι πρότινος κι εγώ νόμιζα πως ήμουν αληθινός, αλλά τώρα κατάλαβα ότι δεν υπάρχουν σωστά πρότυπα και ότι για να είσαι αληθινός πρέπει να έχεις τη δική σου ταυτότητα. Η μαγίδα είναι η ηγεδράση. Γιατί τα πρότυπα της ηγεδράσης είναι φανερά: Ηθοποιοί, τραγουδιστές, μοντέλα. Εγώ, είχα κάποια πρότυπα που τρόμαζαν τα άλλα παιδιά, αυτό μου άρεσε και, επιπλέον, ένιωθα πως ήμουν διαφορετικός και 'ψαγιένος'. Προσπαθούσα να ταυτιστώ όλο και περισσότερο με την καινούρια μου ιδιότητα χωρίς να το νοιώθω μέσα μου. Ήξερα ότι όλα αυτά τα έκανα για τους άλλους, για να με δουν και να πουν 'αυτός είναι άτιμο' αλλά το έκρυβα καλά μέσα μου, δεν το παραδεχόμουν. Σιγά, σιγά κατάλαβα ότι το φέμα είχε ως επακόλουθο την εσωστρέφεια και την εσωτερική δυστυχία. Ζητάς από τους άλλους να μη σου επιβάλλουν κάτι που δε θέλεις, να σε αντιμετωπίζουν σαν ολοκληρωμένο άτομο, ενώ εσύ επιβάλλεις στον ίδιο σου τον εαυτό να πράξει κάτι που δε θέλει. Τη μουσική που άκουγα, την ακούω ακόμη, αυτό σημαίνει ότι δεν πέρασε τον εαυτό μου να την ακούσω. Σέβομαι τα μηνύματα που θέλει να περάσει ο κάθε σικουργός και μάλιστα μπορείς να βρεις κοινά σημεία με αυτά του σικουργού. Αλλά δεν πρέπει να προσαρμόζουμε τη ζωή όπως είναι ένας τραγουδιστής. Ούτε να ντυνόμαστε όπως ντύνεται αυτός. Το βρίσκω διανοητικά απίθανο ενώ έχεις καθαρά ρούχα να φοράς τα βρώμικα για να συμπληρώσεις το LOOK. Όλοι οι έφηβοι αποκτούν κάποια πρότυπα, αυτά τα πρότυπα μπορούν να βοηθήσουν τη σκέψη τους και την απόκλιση των ζητούμενων ιδεών, αλλά μπορεί και να είναι ολέθρια. Ό,τι ακούμε, ό,τι διαβάζουμε, πρέπει πρώτα να το κρίνουμε, να σχηματίζουμε τη δικιά μας γνώμη, να είμαστε αυτόνομοι και να μη μας κατηγορήσει τότε κανείς ότι είμαστε ψεύτικοι.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Σερ Μουρ Τόμας (1478 - 1535)

Άγγλος πολιτικός και ανθρωπιστής, μορφή πρώτου μεγέθους στην αυλή του Ερρίκου Η', υπήρξε από το 1529 καγκελάριος του βασιλείου.

Ο Μουρ οφείλει τη φήμη του στο βιβλίο του «το συγγραμμάτιο για το άριστο πολίτευμα και για τη νέα νήσο ουτοπία» (1516) το οποίο μπορεί να θεωρηθεί ως το πρώτο εκείνης της σπουδαίας νεώτερης πολιτικής γραμματείας η οποία πρόκειται αργότερα να ονομαστεί «ουτοπιστική». Και στην οποία μπορούν να συγκαταλεχθούν η «Πολιτεία του Ήλιου» του Καμπανέλλα, η «Νέα Ατλαντίδα» του Βύρωνος, η «Ωκεανία» του Χάρριγκτον.

Σ' ένα πρώτο βιβλίο, ο Μουρ δίνει μια ρεαλιστική παρουσίαση των πολιτικών και προπαντός των κοινωνικών συνθηκών της Αγγλίας που φτώχυνε από τον πόλεμο και εξαθλιώθηκε από τους ευγενείς. Στο 2ο βιβλίο ο Μουρ προτείνει το σχέδιο ενός ιδανικού κράτους, περιγράφοντας τους κανονισμούς ενός κράτους θεμελιωμένου πάνω στην κοινή ιδιοκτησία, σε μια φανταστική νήσο την ουτοπία. Εκεί κανένας δεν είναι ιδιοκτήτης, όλοι εργάζονται (6 ώρες), το μεγαλύτερο μέρος στους αγρούς, ενώ ελάχιστοι απασχολούνται από τη χειρωνακτική εργασία για να ασχοληθούν με σπουδές: οι άρχοντες εκλέγονται δημοκρατικά. Η θρησκεία βασίζεται στην πίστη μιας θεότητας απροσδιόριστης, αιώνιας, άπειρης που ο καθένας την αντιλαμβάνεται όπως θέλει και είναι ελεύθερος να τη λατρεύει κατά το δικό του τρόπο.

Επειδή εναντιώθηκε στο βασιλιά, ο σερ Τόμας Μουρ φυλακίστηκε στον Πύργο του Λονδίνου, καταδικάστηκε σε θάνατο και αποκεφαλίστηκε το 1535.

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Το 1ο ΤΕΛ το οποίο οριζείται στην οδό Μοναστηρίου 24, κάθε άλλο παρά με σχολείο μοιάζει. Στεγάζεται σ' ένα πολύ παλιό οκταόροφο κτίριο και τα προβλήματα είναι πάρα πολλά.

Το κτίριο βρίσκεται σε άθλια κατάσταση. Η σεισμολογική υπηρεσία κατά την περίοδο του μεγάλου σεισμού έχει δώσει στο κτίριο κόκκινη κάρτα. Στην ουσία οι μαθητές του λυκείου δεν κάνουν μάθημα αλλά παίζουν με τη ζωή τους μένοντας κάθε μέρα σ' αυτό το κτίριο. Ένα άλλο πρόβλημα του κτίριου είναι με τα ασανσέρ. Το κτίριο διαθέτει τρία ασανσέρ από τα οποία μόνο το ένα δουλεύει κι αυτό μόνο για τους καθηγητές. Έτσι, εμείς οι μαθητές αναγκάζομαστε να ανεβαίνουμε αιώρες σκάλες για να μπορούμε στις τάξεις μας και μερικοί από εμάς μέχρι και τον 7ο όροφο. Ένα άλλο πρόβλημα είναι ότι δεν υπάρχει αυλή κι εμείς σαν αυλή χρησιμοποιούμε τον 4ο όροφο και φυσικά δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για αθλητικές δραστηριότητες ειδικά τις ώρες της γυμναστικής. Έτσι, ακόμα και στα διαλείμματα μένουμε μέσα στους τοίχους αυτού του κτίριου χωρίς να μπορούμε να ξεφύγουμε από αυτό.

Το νερό της βρύσης είναι ακατάλληλο για τη χρήση και ο λυκειαρχής απαγορεύει το κυλικείο να πουλήσει εμφιαλωμένα νερά. Έτσι αναγκαστικά πίνουμε νερό από τις βρύσες.

Φυσικά, όπως και τα άλλα σχολεία κι αυτό το σχολείο λειτουργεί το ίδιο αυταρχικά και φασιστικά. Αρκετοί καθηγητές, και ο λυκειαρχής, αποδεικνύουν ότι είναι πολύ αμόρφωτοι από τους μαθητές. Το να έρθουν σε επικοινωνία μαζί μας είναι δύσκολο και το ίδιο συμβαίνει και στη διδασκαλία του μαθήματος. Υπάρχουν μόνο απαγορευτικοί κανόνες που καταπατούν την ελευθερία λόγου και σκέψης του κάθε μαθητή και της δράσης τους στο σχολικό περιβάλλον χωρίς κανένα δημοκρατικό κριτήριο.

Όλα αυτά τα λέω υπεύθυνα, αφού είμαι μαθητής 3 χρόνια σ' αυτό το λύκειο και μπορώ να πω ότι το 1ο ΤΕΛ είναι φτωχό παράδειγμα της υποβάθμισης των τεχνικών λυκείων.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΟΥΝ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΙΖΟΥΝ ΟΛΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ

Διώξεις μαθητών που φυλακίζονται, καταστολή απεργιακών κινητοποιήσεων, φυλακίσεις νέων ανθρώπων που αγωνιζόμενοι δε ζητάν τίποτα άλλο από το να κερδίσουμε μια ανθρώπινη ζωή, καταστρέφοντας αυτά τα κλουβιά που μας έχουν βάλει μέσα, όλα αυτά στο όνομα φυσικά της δημοκρατίας και του «γενικού συνόλου».

Γέμισαν τα αναμορφωτήρια από δεκάδες μαθητές που χαρακτηρίζονται στο σύνολό τους απροσάρμοστοι γιατί πήραν μέρος σε μαθητικές κινητοποιήσεις. Πιο πρόσφατο περιστατικό είναι αυτό της 14χρονης Γωγώς που τη βάλαν μέσα γιατί (όπως λένε) προκάλεσε φθορές στο σχολείο. Την απόφαση αυτή φυσικά την έβγαλαν αυτοί που προκαλούν φθορές κάθε μέρα στην ίδια μας τη ζωή. Όλοι αυτοί που ζουν ή θα ζουν μελλοντικά από τα δικά μας χέρια, όλοι αυτοί που μας επιβάλλουν τη μισθωτή εργασία και τα σχολικά κλουβιά που μας ετοιμάζουν όσο καλύτερα μπορούν για μηχανήματα (χωρίς ασφάλιση, τετράωρο, μειωμένες αποδοχές και παθητικότητα) προς συμφέρον των αφεντικών και του συστήματος.

Όμως, η μαθήτριά αυτή, δεν έπεσε τυχαία σε μια τόσο βαριά ποινή (δύο χρόνια αναμορφωτήριο). Σήμερα μας γίνεται όλους μια ενορχηστρωμένη επίθεση από αυτούς που νοιάζονται δήθεν για το καλό μας (πολιτικοί, διευθυντές, καθηγητές) με απώτερο σκοπό την παθητικοποίηση που επιτυγχάνουν με τη μοιρολατρεία και, κυρίως, με την τρομοκρατία.

Πως γίνεται αυτό; Μα φυσικά με όλες αυτές τις ποινές. Ποιες είναι αυτές; Φυλακίσεις μαθητών αγωνιστών, αποβολές με αστείες προφάσεις (τσιγάρο, μαλλιά κλπ), προβολή από τα ΜΜΕ της «τρομοκρατίας» από «εμπρηστές», αναρχικούς (η ονομαζόμενη τρομολαγνεία) που το μόνο που θέλουν είναι να σκοτώνονται - όπως μας λεν - οι άνθρωποι μεταξύ τους. Αυτό το τελευταίο όμως είναι το πιο αστείο απ' όλα. Αφού όλοι αυτοί είναι που μας τρομοκρατούν καθημερινά, χτυπώντας τους συνταξιούχους, μαθητές, φοιτητές, εργάτες και σύντομα τους αγρότες και όλους αυτούς που θα εξεγερθούν ενάντια σε όλους αυτούς που κλέβουν το ψωμί μας, μας στερούν την αληθινή μόρφωση και πάνω απ' όλα την ελευθερία μας.

Φτάνει πια. Αντισταθείτε σε όλα αυτά τα υποκείμενα που καπηλεύονται τη ζωή μας. Πάρτε τη ζωή στα χέρια σας. Αυτοοργανώστε λοιπόν τις ανάγκες σας. Γιατί, η ελευθερία είναι ένα τέρας, που για να μεγαλώσει πρέπει να τρφεί με αίμα. Το αίμα όλων αυτών που μας την αρνούνται. Γιατί, η βία μας γεννάει την αγάπη. Κατηγορείστε λοιπόν τους νέους που συνελήφθησαν για το μοναδικό τους έγκλημα: την άρνησή τους στην κοινωνική υποκρισία που παρέχει μόνιμο και απαραβίαστο άσυλο στην καθημερινή ταξική βία που ασκείται επάνω στους αδύνατους. Φτύστε τους πάσης φύσεως φασίστες, μπάτσους και κάθε είδους ήπιους ή απροκάλυπτους απολογητές της κρατικής τρομοκρατίας.

**ΚΑΝΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ
ΝΑ ΜΗΝ ΕΙΝΑΙ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ**

ΓΕΝΝΗΣΙΣ - ΘΑΝΑΤΟΣ

Ανθρωπος: Γέννησις, Ζωή, Θάνατος. Τι συμβαίνει όμως σε αυτό το χρονικό διάστημα; Πως επεμβαίνει το κράτος και κάθε μορφή εξουσίας στη ζωή ΣΟΥ;

ΒΑΠΤΙΣΜΑ: Με το που γεννιέσαι λοιπόν, σε παίρνουν οι "καλοί", "νομοταγείς" και "αγαπητοί" σου γονείς (για τον τελευταίο χαρακτηρισμό, αποδεικνύεται στη διάρκεια της ζωής σου) σε πηγαίνουν στην εκκλησία, σε πετάνε μέσα σε μια κολυμβύθρα, έρχεται ο "θεοσεβούμενος" παπάς και σε βαπτίζει με το όνομα που έχει ήδη διαλεχτεί για σένα από το νονό. (Αυτός βέβαια είναι ένας θεσμός του κράτους που ήδη-θεν προβλέπει αργότερα τυχόν μπερδέματα με την ονομασία στο σχολείο). Δεν θα ήταν καλύτερα να σε αφήσουν πρώτα να μεγαλώσεις και μετά ΕΣΥ να αποφασίσεις τι όνομα θα δώσεις στον εαυτό σου κι αν θέλεις να βαπτισθείς στη εκκλησία;; (Αυτονομία - Αντίδραση). Εδώ βλέπουμε ακόμα και στη βρεφική ηλικία ότι ασκείται μια εξουσία πάνω σου υποσυνείδητα.

ΣΧΟΛΕΙΟ: Οι γονείς σου λένε: να πας παιδί μου στο σχολείο να μάθεις γράμματα, να μορφωθείς, να πάρεις ένα πτυχίο (κωλόχαρτο) για να πιάσεις μια καλή δουλειά. Δεν βλέπουν όμως ότι στο σχολείο αρχίζει ο κρατικός μηχανισμός να επεμβαίνει στα προσωπικά σου πιστεύω και διαμορφώνοντας την προσωπικότητά σου σε γεμίζει με ψεύτικες ιδέες για τη ζωή. Γιατί, εκεί σε γεμίζουν το κεφάλι με ότι θέλουν αυτοί να μάθεις, ότι τους συμφέρει, με τα "εκπαιδευτικά" βιβλία τους (ιστορία, θρησκευτικά, γεωγραφία και ότι άλλο συμφεροντολογικό βιβλίο έχει

σχέση με τη χώρα τους). Σε όλα τα μαθήματα εθνικής ιστορίας μαθαίνει το παιδί πως ο στρατός της χώρας στον οποίο έχετε γεννηθεί ήταν νικηφόρος κι ότι ο εχθρός ήταν κακός και απάνθρωπος. Όλοι πχ ξέρουμε για τις σφαγές που έκανε ο Κεμαλικός στρατός το 1922 στη Σμύρνη, κανένας μας όμως δεν ξέρει για τις σφαγές που έκανε ο Ελληνικός στρατός στη Μικρά Ασία. Με λίγα λόγια τα μαθαίνουν τα παιδιά πως να είναι εθνικιστές και να μεγαλώνουν μαθαίνοντας πως να μισούν τους "εχθρούς" της χώρας στην οποία έτυχε να γεννηθούν (ουδεν σχόλιο).

Το σχολείο παίζει κι άλλο ρόλο στη ζωή μας. Παίζει το ρόλο της κοινωνίας σε μικρογραφία. όπως μας θέλουν στην κοινωνία κάποιοι εξουσιαστές υποταγμένους σ' αυτούς έτσι και στα σχολεία (φυλακές) θέλουν τους μαθητές (κρατούμενους) να είναι υπήκοοί τους κάποια αρχίδια εξουσιαστές (υπουργός παιδείας, καθηγητές, λυκειάρχες και άλλοι σκατοφασίστες). Με την τρομικρατία τους (ποινολόγια, αποβολές, αλλαγή περιβάλλοντος, χαμύλωμα βαθμών) προσπαθούν να πετύχουν ακριβώς τι προσφέρει το σχολείο: ΤΗΝ ΥΠΟΤΑΓΗ.

ΣΤΡΑΤΟΣ: Το αποκορύφωμα της υποδούλωσης και της εκπόρνευσης της ψυχής. Πηγαίνεις εκεί, σε κάνουν ότι θέλουν κάποιοι σκατόγεροι κρατιστές - - πορωμένοι φασίστες και εσύ είσαι αναγκασμένος να τους υπακούσεις (καψόνια πειθαρχεία κτλ). Έχουν την πλήρη εξουσία πάνω σου. Έχεις γίνει ήδη ένας δούλος του κράτους, ένα πιόνι, μια μαριονέτα - ρομπότ. Από τη στιγμή που έχεις

καταταγεί και αφού σε έχουν δασκαλέψει (καθηγητές, ΜΜΕ, κράτος, γονείς - για τους γονείς υπάρχουν και εξαιρέσεις, ανάλογα τι κλίμα επικρατεί στην οικογένεια) μια είναι η πατρίδα, μάθε πως να πολεμάς, είσαι αναγκασμένος να πηγαίνεις σύμφωνα με το νόμο στην Ελλάδα, κάθε άτομο αρσενικού φύλου μετά το 18ο έτος της ζωής του υποχρεούται να υπηρετήσει την ακεραιότητα της πατρίδας του (γιατί άμα δεν παρουσιαστείς, θεωρείσαι λιποτάκτης, πράγμα που σημαίνει φυλάκιση, χρηματικά ηρόστιμα, προδοσία της πατρίδας και άλλες τέτοιες μαλακίες). Φυσικά όλη αυτή η εικασία έχει καταντήσει ανέκδοτο και ακόμα και οι περισσότεροι στρατιωτικοί καριέρας γελάνε μαζί τους.

Μπορώ να πω σήμερα ότι ξέρουνε όλοι τι ρόλο παίζει ο στρατός. Τον ίδιο ακριβώς ρόλο που παίζει και το σχολείο και η δουλειά. Το ρόλο δηλαδή της καταστολής του ανθρωπίνου πνεύματος και τη μετατροπή του ατόμου σε ηπύκοο. (Ο ρόλος που παίζει η δουλειά είναι και η κούραση του ανθρωπίνου πνεύματος, εκτός από τα παραπάνω).

ΔΟΥΛΕΙΑ: ⇨ "ΔΟΥΛΙΑ" ΕΣΥ ΓΑΜΙΕΣΑΙ ΚΑΙ ΞΕΣΚΙΖΕΣΑΙ για τα αφεντικά και μπροστά στα λεφτά που βγάζεις με τον ιδρώτα σου εσύ γι' αυτούς αυτοί σου πετάνε ένα ξεροκάματο που δε σου φτάνει ούτε για την καθημερινή σου επιβίωση κι από πάνω σου λένε να τους πεις κι ευχαριστώ ή άμα δε σ' αρέσει, σήκω και φύγε. Τότε ΕΣΥ δεν τολμάς να σηκώσεις κεφάλι στ' αφεντικά γιατί έτσι σε έχουν μάθει το κράτος και οι μηχανισμοί του. Να σε έχουν κοιμισμένο. Να

κοιμάσαι και αυτοί να εξουσιάζουν τη ζωή σου, χωρίς να μπορείς να σηκώσεις κεφάλι, ΓΙΑΤΙ ΦΟΒΑΣΑΙ. Έτσι σε έχουν μάθει. Κάποιοι θέλουν να σε έχουν αποχαυνωμένο για να μπορούν να περνάνε στο κεφάλι σου ότι θέλουν αυτοί. Πχ ότι έτσι είναι ο τάδε θεσμός της κοινωνίας και τι να κάνουμε, έτσι πρέπει να είναι κι άλλες τέτοιες μαλακίες. Μετά, βγαίνουν οι πολιτικάντηδες και σου πετάνε το ΠΑΤΡΙΣ (στα τόσα λίγα που δίνεις εσύ, αυτή σου προσφέρει τόσα πολλά!!!) - ΘΡΗΣΚΕΙΑ (ο θεός θα σου λύσει όλα τα προβλήματα που έχεις, θα σου δώσει να φας, θα σου δώσει να ντυθείς, να ηγαίνεις στην εκκλησία, να φιλάς τις εικόνες, να προσκυνάς,

να αφήνεις και κανένα μπακίρι - μην είσαι τσιγγούνης - και όταν πεθάνεις θα πας στον παράδεισο) - ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ (να φτιάξεις μια οικογένεια μέσα στην κοινωνία μέσα στην κοινωνία και τα παιδιά της που ήδη έχουν δημιουργηθεί για σένα από τα γνωστά μεγαλοαρχίδια: Παπανδρέου - Μητσοτάκης - Καραμανλής και ΣΙΑ).

Γενικά, όλη σου η ζωή είναι το σχολείο, μετά ο στρατός, φυσικά πάντα να πιστεύεις στον καλοκάγαθο θεούλη, μετά να πιώσεις δουλειά, να φτιάξεις οικογένεια, να κάνεις παιδιάν να γεράσεις περιμένοντας τη σύνταξή σου και στο τέλος να πεθάνεις (μετά ακολουθεί η άλλη γενιά και πάει λέγοντας). Ουσιαστικά να μην

κάνεις τίποτα, να μένεις άπραγος. Να τρως αυτά που σου προσφέρουν και να κάνεις αυτό που θέλουν κάποιοι ΜΕΓΑΛΟΙ, χωρίς πολλά λόγια και Αντίδραση - Αντίσταση. Επιτέλους, κάνε αυτό που σου αρέσει και όχι αυτό που αρέσει στους άλλους ή αυτό που θα ήθελαν να έκανες. Ξύπνα από τον αιώνιο λήθαργό σου. Επαναστάτησε με κάθε μέσο και όλα και ρίξε κάθε είδους εξουσία που ΓΑΜΑΕΙ την ΨΥΧΗ ΣΟΥ. Κάνε κάτι κι εσύ, σε λίγο θα είναι αργά, η δική σου σιωπή σε σπρώχνει στα σκατά. Γιατί, η σιωπή σημαίνει συνενοχή.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ «ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ» ΕΞΑΡΤΗΣΗΣ

Τον τελευταίο καιρό ακούμε να γίνεται μεγάλος ντόρος για το αν τα ναρκωτικά θα πρέπει να είναι ελεύθερα ή όχι. Ο καθένας λέει ό,τι του κατέβει χωρίς να εμβαδίνει στο νόημα ή δεν θέλει να εμβαδίνει. Έτσι, οι περισσότεροι μας λένε ότι τα ναρκωτικά θα πρέπει να διακινούνται ελεύθερα, γιαά τώρα πλουτίζουν οι έμποροι και πεθαίνουν οι νέοι από υπερβολική δόση. Όμως δε μας λεν ποιοι θα πλουτίζουν όταν θα είναι ελεύθερα. Μα φυσικά το κράτος. Αφού το κέρδος δεν θα είναι μικρό και χάρη στην ελευθερία με την οποία θα διακινούνται θα ανεβαίνει και ο αξίρος. Όσο για τους θανάτους, αυτοί μάλλον θα πληθύνουν παρά θα μειωθούν αφού όλο και πιο πολλοί νέοι θα ελίζονται αφού θα τους είναι εύκολο να αρπνάν και, όπως είναι γνωστό, δύσκολα να σταματάν. Αυτά είναι τα γελοία επιχειρήματά τους που μόνο γέλιο μας προξενούν όταν ε ακούμε όλοι μας, όμως κρύβουν τον τελικό σκοπό αυτής της κοινωνίας για τους νέους: την πλήρη υποταγή τους και εξάρτησή τους από τα ναρκωτικά.

Σκεφτείτε κι εσείς, πόσοι θα δοκιμάζατε άμα σας δίναν την ευκαιρία να τα παίρνετε τόσο εύκολα; Πόσοι απ' όλους αυτούς που σήμερα αγωνίζονται ενάντια στο σύστημα δεν θα βρίσκαν την «ευκαιρία» για να είναι συνέχεια μαστούρηδες;

Φυσικά, δεν χρειάζεται να πάτε μακριά για να δείτε κάτι αντίστοιχο που όλοι παραδέχονται ότι είναι μια εξάρτηση. Το ποτό (και το τσιγάρο) κάτι το οποίο σήμερα κυριαρχεί και καταστρέφει πολλούς από τους νέους, πλουτίζοντας ταυτόχρονα το κεφάλαιο που μας τα προμηθεύει. Το κράτος, δίνει την ελευθερία που αυτό θέλει και μας καταστρέφει ολοκληρωτικά. Γιατί, ποτέ μας δεν πρέπει να ξεχνάμε πως σκοπός των ναρκωτικών δεν είναι άλλος από το μυαλό. Άνθρωπος χωρίς μυαλό, είναι ζώο και η διαφορά του ανθρώπου από τα ζώα είναι πως ο άνθρωπος μπορεί να σκέφτεται και να αναδράει.

Το κράτος, που μόνο του σκοπό έχει την υποδούλωση του λαού στους διάφορους μεγαλοστούς και εξουσιαστές, δεν κάνει τίποτα άλλο από το να μας δίνει ελευθερία σε ό,τι εγκλωβίζει την ανιδρυή μας. Γι' αυτό, αναδράνε στους εμπόρους. Σπάστε τα άδεια τους κεφάλια που το μόνο που σκέφτονται είναι το χρήμα, αδιαφορώντας για τις ζωές των ανθρώπων. Βοηθήστε τους ναρκωμανείς να τα σταματήσουν. Όχι στα κλουβιά της αποθεραπείας, αλλά δίνοντάς τους αγάπη. Αναδράστε στο ραπισμό που μας επιβάλλουν τα κρατικά οκουλίκια απέναντα σ' αυτούς τους συνανθρώπους μας. Γιατί μόνο όταν κόβεις το δέντρο από τη ρίζα πεθαίνει. Και αυτή δεν είναι άλλη από το κράτος.

Δεν αγωνιζόμαστε για να πάρουμε τη θέση των σημερινών εκμεταλλευτών και καταπιεστών, ούτε και αγωνιζόμαστε για το θρίαμβο μιας αφηρημένης ιδέας. Εμείς, θέλουμε να είναι ευτυχισμένοι όλοι, χωρίς εξαίρεση, οι άνθρωποι. Θέλουμε κάθε άνθρωπος να είναι ελεύθερος ν' αναπτυχθεί και να ζήσει όσο το δυνατό πιο ευτυχισμένος. Και πιστεύουμε ότι αυτήν την ευτυχία δεν μπορεί να την χαρίσει στους ανθρώπους κανένας άνθρωπος και κανένα κόμμα· πιστεύουμε ότι όλοι οι άνθρωποι πρέπει με τις δικές τους προσπάθειες να βρουν τις συνθήκες που είναι απαραίτητες για την ευτυχία και να τις κατακτήσουν. Πιστεύουμε ότι μόνο η πιο ολοκληρωμένη εφαρμογή της αρχής της αλληλεγγύης μπορεί να βάλει τέλος στις συγκρούσεις, στην καταπίεση και την εκμετάλλευση.